

Inhoud

NOG ZEVEN DAGEN

- Hoofdstuk 1** Waarin de zesde week van de zomervakantie net zo saai lijkt te worden als de vijf weken ervoor 13
- Hoofdstuk 2** Waarin Pippa achter het geheim van opa Kat komt 20
- Hoofdstuk 3** Waarin Pippa iemand ontmoet die opa Kat misschien kan helpen 29
- Hoofdstuk 4** Waarin Pippa haar nieuwe vakantie vriend aan opa voorstelt 35
- Hoofdstuk 5** Waarin Pippa en Adam opa enthousiast proberen te maken voor hun plan 42
- Hoofdstuk 6** Waarin Pippa en Adam iets nieuws bedenken 45
- Hoofdstuk 7** Waarin Pippa en Adam een e-mail schrijven aan de koning en de koningin 53
- Hoofdstuk 8** Waarin Pippa vraagt wat ze niet had gedacht ooit te durven vragen 61

NOG ZES DAGEN

- Hoofdstuk 9** Waarin Pippa zichzelf voor het eerst in een vlog ziet en Adam een gedurfd plan heeft 71
- Hoofdstuk 10** Waarin Adam bijna iedereen enthousiast krijgt 78
- Hoofdstuk 11** Waarin Pippa duimt dat opa meedoet 84
- Hoofdstuk 12** Waarin Pippa en Adam de opbrengst van de dag tellen 92

NOG VIJF DAGEN

- Hoofdstuk 13** Over (niet) verliefd zijn en stomme ouders 99
- Hoofdstuk 14** Over een verrassend straatoptreden 102
- Hoofdstuk 15** Waarin opa het anders wil 109
- Hoofdstuk 16** Over een etentje waarin Pippa geen zin heeft 116

NOG VIER DAGEN

- Hoofdstuk 17** Over een ochtend met slecht weer en slechte humeuren 123

- Hoofdstuk 18** Waarin opa en Adam zich afvragen wat er met Pippa aan de hand is 126
- Hoofdstuk 19** Waarin de kluis opengaat 132
- Hoofdstuk 20** Waarin Pippa de waarheid onder ogen ziet 135

NOG DRIE DAGEN

- Hoofdstuk 21** Waarin opa filmster probeert te worden 143
- Hoofdstuk 22** Over slangetjes en apparaten en een nog steeds draaiende camera 149

NOG TWEE DAGEN

- Hoofdstuk 23** Waarin Pippa zich alleen voelt en alles stom vindt 157

NOG EEN DAG

- Hoofdstuk 24** Waarin Pippa naar het vasteland vaart 167
- Hoofdstuk 25** Waarin er een onverwachte bezoeker langskomt 179

EEN JAAR LATER

183

ZOMER bucketlist

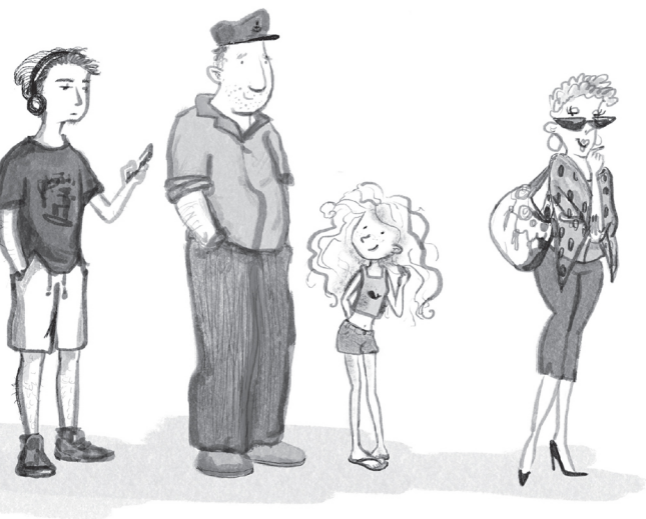
- 1 Een Schelpermuseum openen
- 2 Een walvis zien
- 3 Bruin worden
- 4 Zeven bikini's kopen
- 5 Een limonadekraam openen
- 6 Op 10 kauwgommetjes tegelijkertijd kauwen
- 7 Verliefd worden
- 8 Kamperen op de hoogste duin van het eiland
- 9 Een beroemd iemand ontmoeten
- 10 Dansen op een vreemde plek

xxx
Pippa

NOG ZEVEN DAGEN

Hoofdstuk 1

Waarin de zesde week van de zomervakantie net zo saai lijkt te worden als de vijf weken ervoor

'Ooit ga ik met opa Kat naar Groenland varen,' beloofde Pippa zichzelf die ochtend. Ze swipete over het scherm van haar telefoon en bekeek de vakantiefoto's van haar vriendinnen. De een zat naast een knappe Italiaan in een gondel, de ander had een of andere hoge bergtop beklommen.

Pippa's vakantiefoto's waren een stuk minder spannend. Ze probeerde er wat leuks van te maken, iets stoms, grappigs of gek, maar het waren altijd dezelfde mensen of plekken of voorwerpen: haar zusjes Bella en Nora die de kat op de trap een luier omdeden, de eerste baardhaar van haar broer Max, het naambord van hun ijssalon met vogelpoep erop, haar mooiste schelpen in de vitrinekast bij opa.

Ze stuurde die foto's niet naar haar vriendinnen. Haar zomervakantie vonden ze vast supersaai. Er waren al vijf van de zes vakantieweken voorbij en op haar zomerbucketlist stond nog geen één vinkje.

'Philippááá.' Als haar moeder haar zo riep, was ze te laat.

'Ik kom eraan!' Ze gleed uit haar hoogslaper en

trok haar kleding uit de kast: de groene

bikini met rode stippen, de afgeknipte

spijkerbroek en het gele glitterhemdje

met de geborduurde walvis. Walvissen

waren haar lievelingsdieren.

Haar rits zat nog niet dicht of ze holde

haar slaapkamer uit. Halverwege de trap

haalde ze Max in. De laatste zes treden

sprong ze. 'Ik ben er!'

Ze gooide de winkel deur van de ijssalon open,

draaide de rood-wit gestreepte luifel naar

beneden, sleepte met Max de tafels en stoelen

naar het terras, legde op elke tafel een menu-

ijskaart, poetste met een natte doek de winkelruit

schoon, schreef de aanbieding van de dag op het

krijtbord en zette het bord daarna op straat.

Zoals elke dag begon de dag pas echt wanneer

ze klaar was met haar klusjes. Dan kon ze naar opa Kat: luisteren naar zijn zeemansverhalen van vroeger en schelpen poetsen en rangschikken.

'Tot vanavond!' riep ze naar haar ouders. Uit de keuken klonk gekibbel. De hengsels van haar rugzak sloeg ze over haar schouder. Haar fiets stond gelukkig altijd dichtbij.

Ze racete de winkelstraat uit, groette links de slager, rechts de boekhandelaar en nam het pad langs de haven. Ze schudde haar haren los en snoof de zilte zeelucht op.

Bij de viskraam vlogen twee meeuwen krijsend heen en weer. 'Ophouden!' riep ze. Maar het was al te laat: de stemmen van haar kibbelende ouders flitsten door haar hoofd.

In een tijdschrift had ze gelezen dat kinderen van gescheiden ouders twee keer zoveel kans hebben om uit elkaar te gaan. Haar opa en oma waren gescheiden, nu zouden haar ouders niet toch ook...? Haar andere opa en oma waren nog wel bij elkaar. Dat scheelde misschien.

Ze ging op haar pedalen staan en traptte hard

een duin op. Al die tijd ging het piekeren door, alsof het matroesjkapoppetjes waren. Uit elke gedachte kwam een nieuwe gedachte tevoorschijn.

Er vloog een vliegtuig over en ze ontdekte een wolk die de vorm had van een walvisvaarder, een schip waarmee vroeger op walvissen werd gejaagd. Wat wilde ze graag meevaren! Hoe langer ze de wolk volgde, hoe meer pieker-gedachten ze kon loslaten. Natuurlijk gingen haar ouders niet uit elkaar!

Pippa zette haar fiets tegen opa's poort. Ze liep er elke dag doorheen en toch bleef hij bijzonder. Het waren twee delen van een walvisonderkaak die opa als een boog tegen elkaar aan had gezet. Hij was wel vier meter hoog.

Ze rende het pad op, sprong over de laaghangende boomtakken en drukte de hoog opgegroeide struiken opzij. Haar teen stootte tegen het verroeste anker. Een fazant schoot angstig weg.

Voor de voordeur lagen twee vissersnetten, een oude duikershelm en zes gekleurde boeien met rafelige touwen. Opa was vanochtend alweer vroeg bezig geweest.

'Ahoi commandeur Kat!' Ze wachtte tot opa haar begroette met 'dag kleine matroos' en gluurde door het openstaande raam. Haar blik bleef hangen op de vitrines die opa en zij deze zomer hadden gebouwd. Ze hadden wekenlang wrakhout gejut en het daarna geschuurd, gelakt en in elkaar getimmerd. De tweedehands glasplaten lagen er sinds gisteren bovenop. Opa had lampjes in de vitrines gemonteerd en die deden het nu ook. Haar schelpen en opa's erfstukken van de walvisvaart kwamen er prachtig in uit.

Opa zat achter in de kamer, op de bureaustoel met de rug naar haar toe, aan het antieke bureau dat ooit in een kapiteinshut had gestaan. Hij hield

zijn mobiel aan zijn oor en graaide wild door de papieren die voor hem lagen.

Pippa trok het raam wat verder open om opa beter te verstaan.

'Ik heb het gevonden,' sprak opa in zijn mobiel. 'U wilde het klantnummer weten?' Hij noemde een getal met wel zeven cijfers, zei drie keer 'klopt', een keer 'ik blijf wachten' en tikte ongeduldig met

zijn zegelring tegen de
verzameling flessen
zeewater.

Al na een paar tikjes
donderde opa's stem

door het huis. 'Wat zegt u?

Gaat u me weer doorverbinden? Dat meent u niet. Dit is al de vijfde keer!' Opa stond op, stampte op de grond en veegde met een enorme zwaai een stapel papieren van zijn bureau. Daarna bukte hij zich om een paar papieren op te rapen, maar in plaats van ze netjes te ordenen, scheurde hij ze doormidden! De stukken legde hij op elkaar en daarna deed hij het nog eens, en nog eens, hij bleef maar scheuren, net zolang totdat het snippers waren. Hij smeedt ze als confetti in de lucht.

'Tsss,' siste Pippa tussen het spleetje van haar voortanden. Wat was er aan de hand met opa? Zelfs tijdens ruzies met oma had ze hem niet zo boos gezien.